

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

8 octombrie 2018

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 364/01   Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 364/02   Cauza C-428/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 28 iunie 2018 – Jörg Paul Konrad Fritz Bode/Instituto Nacional de la Seguridad Social și Tesorería General de la Seguridad Social 2

2018/C 364/03   Cauza C-462/18 P: Recurs introdus la 13 iulie 2018 de Mylène Troszczynski împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 16 mai 2018 în cauza T-626/16, Troszczynski/Parlamentul 2

2018/C 364/04   Cauza C-493/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 26 iulie 2018 – UB/VA, Tiger SCI, WZ, în calitate de lichidator al UB, Banque patrimoine et immobilier SA 4

2018/C 364/05   Cauza C-501/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 30 iulie 2018 – BT/Balgarska Narodna Banka 4

2018/C 364/06   Cauza C-505/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 30 iulie 2018 – COPEBI SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) 7

2018/C 364/07	Cauza C-508/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 6 august 2018 – Minister for Justice and Equality/OG	8
2018/C 364/08	Cauza C-509/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 6 august 2018 – Minister for Justice and Equality/PF	8
2018/C 364/09	Cauza C-517/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 6 august 2018 – Fédération des fabricants de cigares/Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé	9
Tribunalul		
2018/C 364/10	Cauza T-646/16 P: Hotărârea Tribunalului din 19 iulie 2018 – Simpson/Consiliul („Recurs – Funcție publică – Funcționari – Avansare în grad – Încadrare în grad – Decizie de a nu acorda persoanei interesate gradul AD 9 după reușita sa la un concurs general de gradul AD 9 – Respingerea acțiunii în primă instanță, după trimiterea de către Tribunal spre rejudicare – Compunerea completului de judecată care a adoptat ordonanța în primă instanță – Procedură de numire a unui judecător la Tribunalul Funcției Publice – Tribunal stabilit prin lege – Principiul instanței stabilite de lege”)	11
2018/C 364/11	Cauza T-693/16 P: Hotărârea Tribunalului din 19 iulie 2018 – HG/Comisia („Recurs – Funcție publică – Funcționari – Repartizare într-o țară terță – Locuință pusă la dispoziție de către administrație – Sancțiune disciplinară – Respingerea acțiunii în primă instanță – Compunerea completului care a pronunțat hotărârea în primă instanță – Procedura de numire a unui judecător la Tribunalul Funcției Publice – Instanță instituită prin lege – Principiul judecătorului legal”)	11
2018/C 364/12	Cauza T-375/18: Acțiune introdusă la 19 iunie 2018 – Gollnisch/Parlamentul	12
2018/C 364/13	Cauza T-401/18: Acțiune introdusă la 3 iulie 2018 – SFIE-PE/Parlamentul	13
2018/C 364/14	Cauza T-402/18: Acțiune introdusă la 3 iulie 2018 – Aquino și alții/Parlamentul	14
2018/C 364/15	Cauza T-422/18: Acțiune introdusă la 6 iulie 2018 – RATP/Comisia	14
2018/C 364/16	Cauza T-437/18: Acțiune introdusă la 13 iulie 2018 – Tilly-Sabco/Comisia	15
2018/C 364/17	Cauza T-459/18: Acțiune introdusă la 31 iulie 2018 – Lotte/EUIPO – Générale Biscuit-Glico France (PEPERO original)	17
2018/C 364/18	Cauza T-470/18: Acțiune introdusă la 31 iulie 2018 – Telenet/Comisia	17
2018/C 364/19	Cauza T-471/18: Acțiune introdusă la 2 august 2018 – WV/SEAE	18
2018/C 364/20	Cauza T-482/18: Acțiune introdusă la 10 august 2018 – XF/Comisia	19
2018/C 364/21	Cauza T-501/18: Acțiune introdusă la 22 august 2018 – Currency One/EUIPO – Cinkciarz.pl (CINKCIARZ)	20

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2018/C 364/01)

Ultima publicație

JO C 352, 1.10.2018

Publicații anterioare

JO C 341, 24.9.2018

JO C 328, 17.9.2018

JO C 319, 10.9.2018

JO C 311, 3.9.2018

JO C 301, 27.8.2018

JO C 294, 20.8.2018

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 28 iunie 2018 – Jörg Paul Konrad Fritz Bode/Instituto Nacional de la Seguridad Social și Tesorería General de la Seguridad Social

(Cauza C-428/18)

(2018/C 364/02)

*Limba de procedură: spaniola***Instanța de trimitere**

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din procedura principală*Reclamant:* Jörg Paul Konrad Fritz Bode*Pârâți:* Instituto Nacional de la Seguridad Social și Tesorería General de la Seguridad Social**Întrebarea preliminară**

Articolul 48 din TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune drept condiție pentru a beneficia de o pensie anticipată ca valoarea pensiei care urmează să fie încasată să fie mai mare decât pensia minimă care i-ar reveni persoanei în cauză în temeiul legislației naționale, expresia „pensia care urmează să fie încasată” fiind interpretată ca fiind pensia efectivă asigurată de statul membru competent (în speță, Spania), fără a se lua în calcul și pensia efectivă care ar putea fi încasată pentru o altă prestație de aceeași natură din partea unui alt stat membru sau a altor state membre?

Recurs introdus la 13 iulie 2018 de Mylène Troszczynski împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 16 mai 2018 în cauza T-626/16, Troszczynski/Parlamentul

(Cauza C-462/18 P)

(2018/C 364/03)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Recurentă:* Mylène Troszczynski (reprezentant: F. Wagner, avocat)*Cealaltă parte din procedură:* Parlamentul European**Concluziile**

Anularea Hotărârii Tribunalului pronunțate la 16 mai 2018 în cauza T-626/16;

prin urmare:

- anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 23 iunie 2016, adoptată în temeiul articolului 68 din Decizia 2009/C 159/01 a Biroului Parlamentului European din 19 mai și 9 iulie 2008 „privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European”, cu modificările ulterioare, prin care se constată o creanță în cuantum de 56 554 de euro;
- anularea notei de debit nr. 2016-888 notificate la 30 iunie 2016 prin care se informează recurenta că s-a constatat o creanță față de aceasta prin decizia Secretarului General din 23 iunie 2016 „privind recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară, în aplicarea articolului 68 din NASD și a articolelor 78, 79 și 80 din RF”;
- pronunțarea cu privire la suma care trebuie alocată recurente pentru repararea prejudiciului său moral care rezultă din acuzațiile nefondate emise înainte de formularea vreunor concluzii ale anchetei, din atingerea adusă imaginii sale și din perturbarea foarte importantă provocată în viața sa personală și politică prin decizia atacată;
- pronunțarea cu privire la suma care trebuie alocată recurente cu titlu de cheltuieli de procedură;
- obligarea Parlamentului la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
- cu titlu interlocutoriu: invitarea Parlamentului să prezinte dosarul administrativ al J.O. și dosarul OLAF care îl privește.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv este întemeiat pe o eroare de drept și pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură. Pe de o parte, hotărârile Tribunalului în cauzele Bilde și Montel constituie un fapt nou, intervenit după închiderea fazei scrise a procedurii, și au clarificat natura și numărul probelor care trebuie furnizate. Condițiile articolului 85 alineatul (3) din Regulamentul de procedură erau îndeplinite. Pe de altă parte, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a afirmat că nu putea lua în considerare alte elemente de fapt decât cele prezentate Secretarului General. Procedura în restituirea plății nedatorate este asimilabilă unei acțiuni de plin contencios, în care pot fi furnizate toate înscrisurile utile pentru buna apreciere a litigiului, chiar în cursul procedurii.

Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Tribunal a dreptului la apărare și a unor norme fundamentale de procedură. Pe de o parte, Tribunalul nu a permis o dezbateră loială și contradictorie prin faptul că nu a impus respectarea de către Parlament a articolelor 41 și 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Parlamentul dispune de dosarul administrativ și de dosarul OLAF din care poate trage foloase după bunul său plac, întrucât în ambele dosare se pot găsi probe privind activitatea desfășurată, care însă rămân ascunse pentru recurentă. Pe de altă parte, Tribunalul a săvârșit o eroare de apreciere atunci când a considerat legală lipsa audierii personale a recurente de către Secretarul General.

Al treilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept, pe o eroare de calificare a naturii juridice a faptelor și a elementelor de probă, pe discriminare, pe *fumus persecutionis*, pe încălcarea principiilor încrederii legitime și legalității, precum și pe abuzul de putere. În primul rând, lipsa unei analize critice a înscrisurilor furnizate constituie un viciu de motivare. În al doilea rând, există o atingere adusă drepturilor politice ale asistenților. În al treilea rând, în materia restituirii plății nedatorate, riscul probei este suportat mai întâi de administrație care trebuie să furnizeze motive justificate pentru punerea în discuție a acquis-ului. În al patrulea rând, a existat un tratament discriminatoriu din partea Președintelui și a Secretarului General al Parlamentului împotriva deputaților din Front National. În sfârșit, refuzul de a furniza dosarul administrativ și dosarul OLAF pune în discuție principiul încrederii legitime și principiul legalității și constituie un abuz de putere.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 26 iulie 2018 – UB/VA, Tiger SCI, WZ, în calitate de lichidator al UB, Banque patrimoine et immobilier SA

(Cauza C-493/18)

(2018/C 364/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurent: UB

Intimați: VA, Tiger SCI, WZ, în calitate de lichidator al UB, Banque patrimoine et immobilier SA

Întrebările preliminare

- 1) Acțiunea lichidatorului desemnat de instanța dintr-un stat membru care a deschis procedura de insolvență, care are ca obiect declararea inopozabilității în această procedură a ipotecilor înscrise asupra imobilelor debitorului situate într-un alt stat membru, precum și a vânzărilor acestor imobile realizate în respectivul stat, în vederea întoarcerii acestor bunuri în patrimoniul debitorului, derivă direct din procedura de insolvență și se află în strânsă legătură cu aceasta?
- 2) În caz afirmativ, instanțele din statul membru în care a fost deschisă procedura de insolvență sunt exclusiv competente să soluționeze această acțiune a lichidatorului sau, dimpotrivă, instanțele din statul membru de la locul situării imobilelor sunt singurele competente în această privință ori există între aceste diferite instanțe o competență concurentă, și în ce condiții?
- 3) Hotărârea prin care instanța din statul membru în care este deschisă procedura de insolvență autorizează lichidatorul să inițieze, într-un alt stat membru, o acțiune care ar fi în principiu de competența instanței care a deschis procedura, poate avea drept efect să impună competența judiciară a acestui alt stat, în măsura în care, în special, această hotărâre ar putea fi calificată drept o hotărâre cu privire la desfășurarea unei proceduri de insolvență în sensul articolului 25 alineatul (1) din Regulamentul [(CE) nr. 1346/2000] ⁽¹⁾ și, ca atare, este susceptibilă să fie recunoscută fără nicio altă formalitate, în temeiul aceluiași text?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO 2000, L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 30 iulie 2018 – BT/Balgarska Narodna Banka

(Cauza C-501/18)

(2018/C 364/05)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BT

Pârâtă: Balgarska Narodna Banka

Întrebările preliminare

- 1) Principiile echivalenței și efectivității din dreptul Uniunii au drept consecință faptul că **o instanță națională este obligată să califice o cerere introductivă ca fiind formulată pe temeiul unei neîndepliniri de către un stat membru a unei obligații care îi revine în temeiul** articolului 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), dacă acțiunea are ca **obiect răspunderea extracontractuală a statului membru pentru prejudicii** care ar fi fost cauzate de o instituție a statului membru, ca urmare a încălcării dreptului Uniunii, iar
  - articolul 4 alineatul (3) TUE nu e indicat în mod expres ca temei juridic în actul de sesizare, însă din circumstanțele acțiunii rezultă că se invocă prejudicii ca urmare a încălcării unor dispoziții de drept al Uniunii?
  - cererea de despăgubire se întemeiază pe o dispoziție națională privind răspunderea statului pentru prejudicii rezultate din exercitarea activității administrative, stabilită ca fiind independentă de culpă și declanșată dacă sunt întrunite următoarele condiții: caracterul ilicit al unui act juridic, a unei acțiuni sau omisiuni a unei autorități ori a unei persoane aflate în serviciul unei autorități, în timpul sau cu ocazia exercitării activității administrative, prejudiciul de natură materială sau morală cauzat, legătura causală directă și imediată între prejudiciu și comportamentul ilicit al autorității?
  - conform dreptului statului membru, instanța trebuie să stabilească din oficiu temeiul juridic al acțiunii în răspunderea statului pentru activitatea autorităților judiciare ca urmare a împrejurărilor pe care se întemeiază cererea?
- 2) Din considerentul (27) al Regulamentului (UE) nr. 1093/2010⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (JO 2010, L 331, p. 12) rezultă, în împrejurări precum cele din litigiul principal, că recomandarea emisă în temeiul articolului 17 alineatul (3) din acest regulament, prin care a fost constatată o încălcare a dreptului Uniunii de către banca centrală a unui stat membru cu privire la termenele de plată către deponenți a depozitelor garantate în cadrul respectivei instituții de credit:
  - **conferă deponenților acestei instituții de credit dreptul să invoce recomandarea în fața unei instanțe naționale**, pentru a fonda o cerere de despăgubire pentru aceeași încălcare a dreptului Uniunii, luând în considerare competența Autorității Bancare Europene de a constata încălcarea dreptului Uniunii și faptul că deponenții nu sunt și nici nu pot fi destinatari ai recomandării, iar aceasta nu produce consecințe juridice în privința lor;
  - **este validă din perspectiva cerinței că dispoziția încălcată trebuie să prevadă obligații clare și necondiționate, având în vedere** că articolul 1 punctul 3 subpunctul (i) din Directiva 94/19/CE⁽²⁾ privind sistemele de garantare a depozitelor (JO 1994, L 135, p. 5, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 163), dacă este interpretat coroborat cu considerentele (12) și (13) ale acestei directive, nu conține toate elementele care sunt necesare pentru a fonda o obligație clară și necondiționată a statelor membre și nu acordă deponenților un drept nemijlocit, precum și având în vedere că această directivă prevede doar o armonizare minimală, care nu cuprinde elementele pe baza cărora trebuie să se stabilească constatarea indisponibilității depozitului și că recomandarea nu s-a întemeiat pe alte dispoziții clare și necondiționate din dreptul Uniunii cu privire la aceste elemente, și anume, între altele, evaluarea lipsei de lichidități și lipsa perspectivei apropiate de plată; o obligație cu privire la dispunerea unor măsuri de intervenție precoce și la continuarea activității comerciale a instituției de credit?
  - **având în vedere obiectul – garantarea depozitelor** și competența Autorității Bancare Europene de a emite recomandări privind sistemele de garantare a depozitelor în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 – **este validă față de banca centrală națională**, care nu are legătură cu sistemul național de garantare a depozitelor și care nu este o autoritate competentă conform articolului 4 punctul 2 subpunctul [(iii)] din acest regulament?
- 3) Din Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 octombrie 2004, Paul și alții (C-222/02, EU:C:2004:606, punctele 38, 39, 43 și 49-51), din Hotărârile din 5 martie 1996, Brasserie du pêcheur și Factortame (C-46/93 și C-48/93, EU:C:1996:79, punctele 42 și 51), din Hotărârea din 15 iunie 2000, Dorsch Consult/Consiliul și Comisia (C-237/98 P, EU:C:2000:321, punctul 19), și din Hotărârea din 2 decembrie 1971, Zuckerfabrik Schöppenstedt/Consiliul (5/71, EU:C:1971:116 punctul 11) și având în vedere, de asemenea, stadiul actual al dreptului Uniunii relevant pentru litigiul principal, rezultă:
  - A) că dispozițiile Directivei 94/19/CE, în particular articolul 7 alineatul (6) al acesteia, **conferă deponenților dreptul de a cere despăgubiri statului membru în cauză ca urmare a unei supravegheri necorespunzătoare de către o instituție de credit** care le administrează depozitele și aceste drepturi sunt limitate la valoarea garantată a depozitelor sau sintagma „compensație” din această dispoziție trebuie interpretată în sens larg?

- B) că măsurile de supraveghere dispuse de banca centrală a statului membru în cauză în vederea reorganizării unei instituții de credit precum cele din litigiul principal, între care suspendarea plăților, care sunt prevăzute în special la articolul 2 a șaptea liniuță din Directiva 2001/24/CE ⁽³⁾ **reprezintă o ingerință nejustificată și disproporționată în dreptul de proprietate al deponenților**, care declanșează răspunderea extracontractuală pentru prejudicii ca urmare a încălcării dreptului Uniunii **dacă**, având în vedere articolul 116 alineatul 5 din Legea privind instituțiile de credit, precum și articolul 4 alineatul 2 punctul 1 și articolul 94 alineatul 1 punctul 4 din Legea insolvenței bancare, **dreptul statului membru respectiv prevede**, pe durata măsurilor, aplicarea unor dobânzi convenționale, iar creanțele care depășesc plafonul de garantare a depozitelor să fie achitate în cadrul procedurii generale de insolvență, cu posibilitatea plății dobânzilor?
- C) că **condițiile** prevăzute în dreptul național al unui stat membru **în privința răspunderii extracontractuale** pentru prejudiciile apărute în temeiul unei acțiuni sau omisiuni în legătură cu exercitarea competențelor de supraveghere ale băncii centrale a unui stat membru, cuprinse în sfera de aplicare a articolului 65 alineatul (1) litera (b) TFUE, nu pot fi contrare condițiilor și principiilor aplicabile în temeiul dreptului Uniunii acestei răspunderi și anume, în mod specific: principiul independenței cererilor de despăgubire de cererea de declarare a nulității și de constatarea inadmisibilității unei condiții prevăzute de dreptul național, conform căruia o acțiune sau o omisiune juridică, pentru care se cere despăgubire, este necesar în prealabil să fie anulat(ă), inadmisibilității unei condiții prevăzute de dreptul național cu privire la culpa autorităților sau a persoanelor aflate în serviciul autorităților, pentru al căror comportament se cere despăgubire; în cazul cererilor de despăgubire a unui prejudiciu material, condiției ca reclamantul, la data formulării cererii, să fi suferit un prejudiciu efectiv și cert?
- D) că, în temeiul principiului independenței cererilor de despăgubire de cererea de declarare a nulității din dreptul Uniunii, trebuie să fie îndeplinită **condiția caracterului ilicit al respectivului comportament, care este echivalentă condiției** prevăzute de dreptul național al statului membru, conform căreia acțiunea sau omisiunea juridică, pentru care se cere despăgubirea, și anume măsurile de reorganizare a instituției de credit, trebuie să fie anulate, luând în considerare împrejurările din litigiul principal, precum și următoarele aspecte:
- faptul că aceste măsuri nu vizează reclamanta, care este deponentă a unei instituții de credit, precum și faptul că, conform legislației naționale și jurisprudenței naționale, aceasta nu are dreptul de a cere anularea deciziilor individuale prin care au fost dispuse aceste măsuri și că aceste decizii au intrat în vigoare;
  - faptul că dreptul Uniunii în acest domeniu specific, în concret Directiva 2001/24, nu impune statelor membre o obligație expresă de a prevedea posibilitatea contestării măsurilor de supraveghere în favoarea tuturor creditorilor, pentru a se putea stabili aplicabilitatea măsurilor;
  - faptul că în dreptul unui stat membru, nu este prevăzută o răspundere extracontractuală pentru prejudiciile apărute ca urmare a comportamentului conform legii al autorităților sau funcționarilor?
- E) că, în cazul în care este adoptată o interpretare conform căreia **condiția caracterului ilicit al respectivului comportament al autorității nu este aplicabilă** în împrejurările din litigiul principal, în ceea ce privește cererile de despăgubire ale deponenților unei instituții de credit ca urmare a unei acțiuni sau omisiuni juridice a băncii centrale a unui stat membru și, în particular, cererile de plată a dobânzii pentru depozitele garantate neplătite la termen, precum și a depozitelor care depășesc plafonul de garantare a depozitelor, formulate drept compensație pentru încălcarea articolelor 63-65 și a articolului 120 TFUE, a articolului 3 TUE și a articolului 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, **sunt aplicabile condițiile stabilite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la răspunderea extracontractuală pentru prejudicii care:**
- rezultă dintr-un comportament licit al unei autorități și anume, **în mod specific, cele trei condiții cumulative, în concret prezența unui prejudiciu efectiv, a unei legături de cauzalitate între acesta și acțiunea în cauză, precum și a unei naturi extraordinare și speciale a prejudiciului, mai ales în cazul cererilor** privind plata dobânzii pentru neplata la termen a depozitelor garantate, sau
  - **în domeniul politicii economice, în special condiția „doar dacă există o încălcare suficient de calificată a unei norme juridice de rang superior, care are ca scop protejarea persoanelor fizice”**, mai ales în cazul cererilor de plată a depozitelor care depășesc plafonul de garantare a depozitelor, care au fost formulate de deponenți ca urmare a unor prejudicii și în cazul cărora este aplicabilă procedura prevăzută de dreptul național, dacă este avută în vedere **puterea largă de apreciere de care dispun statele membre în legătură** cu articolul 65 alineatul (1) litera (b) TFUE și cu măsurile prevăzute de Directiva 2001/24, și în cazul în care împrejurările privind instituția de credit sau persoana care solicită despăgubirea au legătură doar cu un stat membru, însă tuturor deponenților le sunt aplicabile aceleași dispoziții și principiul constituțional al egalității în fața legii?
- 4) Din interpretarea articolului 10 alineatul (1) coroborat cu articolul 1 punctul 3 subpunctul (i) și cu articolul 7 alineatul (6) din Directiva 94/19, precum și din explicațiile juridice din Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 21 decembrie 2016, Vervloet și alții (C-76/15, EU:C:2016:975, punctele 82-84), reiese că sunt incluși în domeniul de aplicare al dispozițiilor Directivei acei deponenți:

- ai căror depozite, pe perioada cuprinsă între data suspendării plăților de către instituția de credit și data retragerii autorizației bancare a acesteia, nu au fost exigibile în temeiul unor contracte și dispoziții legale, iar respectivul deponent nu a exprimat faptul că solicită rambursarea,
- care și-au exprimat acordul în raport cu o clauză care prevede plata depozitelor în cuantumul plafonului de garantare în conformitate cu procedurile prevăzute în legislația statului membru și după retragerea autorizației instituției de credit care administrează depozitele, iar această condiție este îndeplinită,
- iar clauza menționată din contractul de depozit are putere de lege între părțile contractuale, în conformitate cu legislația statului membru?

Din dispozițiile acestei directive sau din alte dispoziții de drept al Uniunii rezultă faptul că instanța națională nu poate lua în considerare o astfel de clauză a unui contract de depozit și nu poate examina cererea de chemare în judecată formulată de un deponent cu privire la plata dobânzii pentru neplata la termen a depozitelor în cuantumul garantat în conformitate cu acest contract, pe baza condițiilor privind răspunderea extracontractuală pentru prejudicii rezultate dintr-o încălcare a dreptului Uniunii și în temeiul articolului 7 alineatul (6) din Directiva 94/19?

- ⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO 2010, L 331, p. 12).
- ⁽²⁾ Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor (JO 1994, L 135, p. 5, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 163)
- ⁽³⁾ Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit (JO 2001, L125, p. 15, Ediția specială 06/vol. 4 p. 34).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 30 iulie 2018 – COPEBI SCA/
Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)**

(Cauza C-505/18)

(2018/C 364/06)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Recurentă: COPEBI SCA

Intimat: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Alte părți: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Întrebarea preliminară

Decizia 2009/402/CE a Comisiei Europene din 28 ianuarie 2009 privind „planurile de urgență” în sectorul fructelor și legumelor puse în aplicare de către Franța [C 29/05 (ex NN 57/05) ⁽¹⁾] trebuie interpretată în sensul că acoperă ajutoarele plătite Comité économique agricole du bigarreau d'industrie [Comitetului economic pentru cireșele Napoleon destinate industriei] (CEBI) de Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture [Oficiul Național Interprofesional al Fructelor, Legumelor și Horticulturii] (ONIFLHOR) și atribuite producătorilor de cireșe Napoleon destinate industriei de asocierile de producători membre ale acestui comitet, în condițiile în care CEBI nu figurează printre cele opt comitete economice agricole menționate la punctul 15 din decizie, iar ajutoarele în cauză, contrar mecanismului de finanțare descris la punctele 24-28 din această decizie, erau finanțate exclusiv din subvenții ale ONIFLHOR, iar nu și din contribuții voluntare ale producătorilor, denumite „contribuții profesionale”?

⁽¹⁾ JO L 127, p. 11.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 6 august 2018 – Minister for Justice and Equality/OG

(Cauza C-508/18)

(2018/C 364/07)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister for Justice and Equality

Pârât: OG

Întrebările preliminare

- 1) Independența față de puterea executivă a unui procuror trebuie stabilită prin raportare la poziția pe care o are în cadrul sistemului juridic național relevant? Dacă răspunsul este negativ, care sunt criteriile pe baza cărora trebuie stabilită independența față de puterea executivă?
- 2) Un procuror care, în conformitate cu dreptul intern, se supune unei posibile instrucțiuni sau unui posibil ordin, venit fie direct, fie indirect, din partea Ministerului Justiției, este suficient de independent față de puterea executivă pentru a fi considerat o autoritate judiciară în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru? ⁽¹⁾
- 3) În cazul în care răspunsul este afirmativ, procurorul trebuie să fie, de asemenea, și independent din punct de vedere funcțional față de puterea executivă, și care sunt criteriile potrivit cărora urmează să fie stabilită independența funcțională?
- 4) În cazul în care este independent față de puterea executivă, un procuror a cărui activitate este limitată la începerea și la desfășurarea urmăririi penale și la îndatorirea de a se asigura că o astfel de procedură se derulează de o manieră obiectivă și legală, la formularea actelor de sesizare a instanței, la punerea în aplicare a deciziilor judiciare și la susținerea acuzării în cauzele penale, care nu emite mandate de arestare naționale și nu poate îndeplini funcții judiciare, este o „autoritate judiciară” în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru?
- 5) Parchetul din Lübeck este o autoritate judiciară în sensul articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre?

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (Decizia-cadru) (JO 2002, L 190, p. 1)..

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 6 august 2018 – Minister for Justice and Equality/PF

(Cauza C-509/18)

(2018/C 364/08)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister for Justice and Equality

Pârât: PF

Întrebările preliminare

- 1) Criteriile în funcție de care se stabilește dacă un procuror desemnat ca autoritate judiciară emitentă în înțelesul articolului 6 alineatul (1) al Deciziei-cadru este o autoritate judiciară în sensul formulării autonome cuprinse în articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru ⁽¹⁾ din 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre sunt (1) procurorul este independent față de puterea executivă și (2) în propriul său sistem juridic, se consideră că procurorul administrează justiția sau că participă la administrarea justiției?
- 2) În cazul unui răspuns negativ, care sunt criteriile în funcție de care o instanță națională trebuie să stabilească dacă un procuror care este desemnat ca autoritate judiciară emitentă în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru este o autoritate judiciară în sensul articolului 6 alineatul (1)?
- 3) În măsura în care criteriile includ cerința ca procurorul să administreze justiția sau să participe la administrarea justiției, îndeplinirea respectivei cerințe urmează să fie stabilită în conformitate cu statutul pe care îl deține în cadrul propriului sistem juridic sau în conformitate cu anumite criterii obiective? Dacă raportarea se face la niște criterii obiective, care sunt acestea?
- 4) Ministerul Public din Republica Lituania este o autoritate judiciară în sensul noțiunii autonome cuprinse în articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru din 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre?

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (Decizia-cadru) (JO 2002, L 190, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 6 august 2018 – Fédération des fabricants de cigares/Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Cauza C-517/18)

(2018/C 364/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fédération des fabricants de cigares

Pârâți: Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé

Altă parte: Société nationale d'exploitation industrielle des tabacs et allumettes (SEITA)

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile prevăzute la alineatele (1) și (3) ale articolului 13 din Directiva 2014/40/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 trebuie interpretate în sensul că interzic utilizarea, pe pachetele unitare, pe ambalajele exterioare și pe produsele din tutun, a oricărei denumiri de marcă ce evocă anumite calități, indiferent de notorietatea acesteia?
- 2) În funcție de interpretarea care trebuie dată alineatelor (1) și (3) ale articolului 13 din directivă, dispozițiile pe care acestea le prevăd, în măsura în care se aplică denumirilor și mărcilor comerciale, respectă dreptul de proprietate, libertatea de exprimare, libertatea de a desfășura o activitate comercială și principiile proporționalității și securității juridice?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, dispozițiile prevăzute la alineatele (1) și (3) ale articolului 13 din directivă coroborate cu dispozițiile prevăzute la alineatul (2) al articolului 24 din aceeași directivă respectă dreptul de proprietate, libertatea de exprimare, libertatea de a desfășura o activitate comercială și principiul proporționalității?

(¹) Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO L 127, p. 1).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 19 iulie 2018 – Simpson/Consiliul

(Cauza T-646/16 P) ⁽¹⁾

(„Recurs – Funcție publică – Funcționari – Avansare în grad – Încadrare în grad – Decizie de a nu acorda persoanei interesate gradul AD 9 după reușita sa la un concurs general de gradul AD 9 – Respingerea acțiunii în primă instanță, după trimiterea de către Tribunal spre judecare – Compunerea completului de judecată care a adoptat ordonanța în primă instanță – Procedură de numire a unui judecător la Tribunalul Funcției Publice – Tribunal stabilit prin lege – Principiul instanței stabilite de lege”)

(2018/C 364/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Erik Simpson (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și E. Rebasti, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 24 iunie 2016, Simpson/Consiliul (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), prin care se urmărește anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanța Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 24 iunie 2016, Simpson/Consiliul (F-142/11 RENV).
- 2) Trimite cauza spre judecare către o altă cameră a Tribunalului decât cea care s-a pronunțat în prezentul recurs.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 419, 14.11.2016.

Hotărârea Tribunalului din 19 iulie 2018 – HG/Comisia

(Cauza T-693/16 P) ⁽¹⁾

(„Recurs – Funcție publică – Funcționari – Repartizare într-o țară terță – Locuință pusă la dispoziție de către administrație – Sancțiune disciplinară – Respingerea acțiunii în primă instanță – Compunerea completului care a pronunțat hotărârea în primă instanță – Procedura de numire a unui judecător la Tribunalul Funcției Publice – Instanță instituită prin lege – Principiul judecătorului legal”)

(2018/C 364/11)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: HG (reprezentant: L. Levi, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial G. Berscheid și C. Berardis-Kayser, ulterior G. Berscheid și T. Bohr, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice al Uniunii Europene (Camera a doua) din 19 iunie 2016, HG/Comisia (F-149/15, EU:F:2016:155), și având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) *Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice al Uniunii Europene (Camera a doua) din 19 iunie 2016, HG/Comisia (F-149/15).*
- 2) *Trimite cauza spre rejudecare unei alte camere a Tribunalului decât cea care a statuat cu privire la prezentul recurs.*
- 3) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

⁽¹⁾ JO C 441, 28.11.2016.

Acțiune introdusă la 19 iunie 2018 – Gollnisch/Parlamentul

(Cauza T-375/18)

(2018/C 364/12)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Franța) (reprezentant: B. Bonnefoy-Claudet, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- constatarea neregularității deciziei Președintelui Delegației pentru relațiile cu Japonia, notificată la 20 martie 2018;
- anularea acestei decizii;
- anularea deciziei implicite de respingere a Președintelui Parlamentului European, precum și a celei a Secretarului General al Parlamentului European cu privire la reclamațiile prezentate acestora la 2 mai 2018;
- retractarea actelor și a măsurilor luate ca urmare a actelor menționate;
- atribuirea către reclamant a sumei de 1 euro ca reparare a prejudiciului moral rezultat din excluderea sa de la călătoria parlamentară și din nerespectarea reparației la care avea dreptul;
- atribuirea către acesta, de asemenea, a sumei de 3 500 de euro cu titlu de cheltuieli efectuate pentru pregătirea prezentei acțiuni;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor de punere în aplicare care reglementează lucrările delegațiilor și ale misiunilor în afara Uniunii Europene ale deputaților europeni.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la o cale de atac efectivă și la o bună administrare.

Acțiune introdusă la 3 iulie 2018 – SFIE-PE/Parlamentul

(Cauza T-401/18)

(2018/C 364/13)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens – Section du Parlement européen (SFIE-PE) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și fondată;
- în consecință:
  - anularea deciziei din 2 iulie 2018 prin care se solicită anumitor interpreți să presteze servicii pe data de 3 iulie 2018, precum și a deciziilor ulterioare prin care se solicită anumitor interpreți să presteze servicii pe datele de 4, 5, 10 și 11 iulie 2018;
  - obligarea pârâtului la repararea prejudiciului moral evaluat *ex aequo et bono* la 10 000 de euro;
  - obligarea pârâtului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de a recurge la acțiuni colective și a dreptului la informare și la consultare, astfel cum sunt consacrate de articolele 28 și 27 din Carta drepturilor fundamentale și de Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană – Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind reprezentarea lucrătorilor (JO 2002, L 80, p. 29, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 120) și precizate și puse în aplicare prin Acordul-cadru dintre Parlamentul European și organizațiile sindicale sau profesionale ale personalului instituției din 12 iulie 1990, precum și pe încălcarea dreptului la bună administrare, astfel cum este consacrat de articolul 41 din cartă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe necompetența autorului actului și pe încălcarea principiului securității juridice.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la o cale de atac efectivă, astfel cum este prevăzut la articolul 47 din cartă.

Acțiune introdusă la 3 iulie 2018 – Aquino și alții/Parlamentul

(Cauza T-402/18)

(2018/C 364/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Roberto Aquino (Bruxelles, Belgia) și alți 30 de reclamanți (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca admisibilă și fondată
- în consecință:
  - anularea deciziei din 2 iulie 2018 de rechiziționare a unor interpreți pentru 3 iulie 2018, precum și a tuturor deciziilor ulterioare privind rechiziționarea unor interpreți pentru datele de 4, 5, 10 și 11 iulie 2018;
  - obligarea pârâtului la repararea prejudiciului moral evaluat *ex aequo et bono* la 1 000 de euro per reclamant;
  - obligarea pârâtului la plata în totalitate a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă trei motive, care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-401/18, SFIE-PE/Parlamentul.

Acțiune introdusă la 6 iulie 2018 – RATP/Comisia

(Cauza T-422/18)

(2018/C 364/15)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Paris, Franța) (reprezentanți: E. Morgan de Rivery, P. Delelis și C. Lavin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, Decizia Comisiei din 5 martie 2018 care constă în acordarea accesului la documente vizate printr-o cerere de acces la documente înregistrată cu numărul de referință GestDem 2017/7530 în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei și

— în orice caz, obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), precum și a articolului 5 alineatul (3) litera (b) și a articolului 5 alineatul (6) din secțiunea cuprinzând dispozițiile de punere în aplicare a Regulamentului nr. 1049/2001 din Codul de bună conduită al Comisiei anexat la regulamentul interior al acesteia din urmă [C(2000) 3614 (JO 2000, L 308, p. 26)], prin aceea că Comisia nu putea nicicum să comunice documentele în litigiu fără să informeze reclamantul în legătură cu aceasta.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a principiului bunei administrări edictat de articolul 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, a obligației sale de diligență, astfel cum a fost precizată prin jurisprudența pertinentă, și prin urmare, a obiectivului Regulamentului nr. 1049/2001 conform căruia, în conformitate cu articolul 1 litera (c), acesta urmărește „promovarea bunelor practici administrative privind accesul la documente”.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 4 alineatul (2) prima, a doua și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, prin faptul că ea ar fi refuzat să aplice excepțiile care totuși erau invocate de reclamantă. Acest motiv se împarte în trei aspecte:
  - primul aspect, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 prin faptul că ea ar fi refuzat în mod deliberat să aplice prezumția generală de confidențialitate aplicabilă documentelor;
  - al doilea aspect, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 prin faptul că ea ar fi refuzat să ia în considerare interferența cu procedurile judiciare pe care comunicarea documentelor a făcut-o efectivă;
  - al treilea aspect, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, a articolului 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului, a articolului 7 din Carta drepturilor fundamentale, precum și a articolului 339 TFUE, prin faptul că nu ea nu ar fi luat în considerare interesele comerciale, financiare și strategice ale reclamantei.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 4 alineatul (1) litera (b), precum și a articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO 2001, L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142), prin faptul că ea ar fi refuzat să ascundă identitatea persoanei fizice autor al documentelor în litigiu.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a exigenței de motivare care îi incumbă în temeiul articolului 296 TFUE, prin faptul că ea nu ar fi informat în nici un fel reclamanta, înainte sau după trimiterea documentelor, despre rațiunile care ar fi putut motiva dorința sa de a trimite documentele menționate.

Acțiune introdusă la 13 iulie 2018 – Tilly-Sabco/Comisia

(Cauza T-437/18)

(2018/C 364/16)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Franța) (reprezentanți: R. Milchior și S. Charbonnel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii în repararea prejudiciilor a reclamantei în lumina Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 689/2013 al Comisiei din 18 iulie 2013 de stabilire a restituirilor la export în sectorul cărnii de pasăre (JO 2013, L 196, p. 13);
- declararea Comisiei datoare față de reclamantă cu suma de 3 238 000 de euro, în principal din care:
  - 2 848 000 de euro echivalentul restituirilor nepercepute cu titlu de vânzare realizate în cursul perioadei 19 iulie-31 decembrie 2013;
  - 390 000 de euro restituiri cu privire la câștigul nerealizat în legătură cu nerealizarea vânzării a 3 550 de tone suplimentare cu destinația PMO în cursul aceleiași perioade;
- obligarea Comisiei la plata sumei de 3 238 000 de euro, în principal:
  - reevaluată prin dobânzi compensatorii, începând cu 27 ianuarie 2015 și până la pronunțarea hotărârii în prezenta procedură, la rata anuală a inflației constatată, pentru perioada vizată, de Eurostat în statul membru în care este stabilită această societate;
  - majorată cu dobânzi de întârziere de la data pronunțării prezentei hotărâri și până la plata integrală, la rata stabilită de Banca Centrală Europeană (BCE) pentru principalele sale operațiuni de refinanțare, majorată cu două puncte procentuale;
- autorizarea reclamantei să își adapteze memoriul și cererile în ipoteza în care Comisia ar adopta un regulament de punere în aplicare care să înlocuiască Regulamentul 683/2013 înainte de finalizarea fazei scrise a procedurii din prezenta acțiune;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta acțiune.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive care corespund celor trei condiții de fond ale acțiunii în despăgubire, care ar fi îndeplinite cumulativ în speță, și anume existența unei fapte prejudiciabile care corespunde nelegalității comportamentului reproșat, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și prejudiciu.

În primul rând, reclamanta consideră că adoptarea de către Comisie a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 689/2013 al Comisiei din 18 iulie 2013 de stabilire a restituirilor la export în sectorul cărnii de pasăre (JO 2013, L 196, p. 13), anulat de Curtea de Justiție prin Hotărârea din 20 septembrie 2017, Tilly-Sabco/Comisia (C-183/16 P, EU:C:2017:704), constituie o încălcare a dreptului Uniunii suficientă pentru a stabili existența unei încălcări suficient de grave.

În al doilea rând, aceasta consideră că, prin adoptarea nelegală a unui act care a redus la zero cuantumul restituirilor la vânzările de pui congelați către anumite țări din afara zonei UE, Comisia a săvârșit o încălcare suficient de gravă care constituie o faptă prejudiciabilă care i-a creat un prejudiciu real și cert. Acest prejudiciu ar consta, potrivit reclamantei, în faptul că aceasta nu a putut beneficia de restituiri până la data de 31 decembrie 2013.

În al treilea rând, societatea reclamantă susține că ar fi întemeiat să solicite despăgubiri pentru pierderea suportată ca urmare a eliminării nelegale a restituirilor în perioada cuprinsă între 19 iulie 2013 și 31 decembrie 2013. Comportamentul ilicit al Comisiei ar fi fost astfel cauza determinantă a prejudiciului pe care aceasta pretinde că l-ar fi suferit și, prin urmare, ar exista o legătură imediată și directă între această abatere și prejudiciul menționat.

A acțiune introdusă la 31 iulie 2018 – Lotte/EUIPO – Générale Biscuit-Glico France (PEPERO original)**(Cauza T-459/18)**

(2018/C 364/17)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza***Părțile***Reclamantă:* Lotte Corp. (Seul, Coreea de Sus) (reprezentant: G. Ringeisen, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Générale Biscuit-Glico France (Clamart, Franța)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* reclamanta din procedura desfășurată în fața Tribunalului*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene figurativă PEPERO original în culorile roșu, maro, galben, alb*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de declarare a nulității*Decizia atacată:* Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 11 mai 2018 în cauza R 913/2017-1**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea admisibilității prezentei acțiuni;
- anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta a anulat marca Uniunii Europene nr. 7 413 651 a societății LOTTE și a obligat-o să ramburseze cheltuielile și taxele societății Générale Biscuit-Glico France;
- obligarea EUIPO și a societății Générale Biscuit-Glico France să ramburseze societății LOTTE cheltuielile de reprezentare profesională în fiecare dintre proceduri;
- obligarea EUIPO și a societății Générale Biscuit-Glico France la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 64 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 60 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

A acțiune introdusă la 31 iulie 2018 – Telenet/Comisia**(Cauza T-470/18)**

(2018/C 364/18)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Telenet (Mechelen, Belgia) (reprezentați: Y. Desmedt și E. Monard, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a actului atacat și
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea este îndreptată împotriva Deciziei C(2018) 3410 final a Comisiei din 25 mai 2018, adoptată în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2002/21/CE ⁽¹⁾, privind cazul BE/2018/2073: furnizare angro de servicii de acces local la puncte fixe în Belgia, cazul BE/2018/2074: furnizare angro de servicii de acces central la puncte fixe pentru produse de larg consum în Belgia și cazul BE/2018/2075: furnizare angro de servicii de acces la televiziune în Belgia.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2002/21/CE și a făcut abuz de puterea sa de apreciere prin faptul că nu a deschis o a doua etapă a investigației
  - În această privință, reclamanta susține că Comisia a exprimat multiple preocupări în ceea ce privește definiția dată pieței de autoritatea națională de reglementare belgiană.
  - În plus, reclamanta susține că, în temeiul articolului 7 alineatul (4) din Directiva 2002/21/CE, Comisia trebuie să inițieze o a doua etapă a reexaminării în cazul în care are mari îndoieli în ceea ce privește o măsură de reglementare propusă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a motivat constatarea sa potrivit căreia definiția pieței aleasă nu ar conduce la un rezultat diferit în ceea ce privește reglementarea
  - În această privință, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că putea decide să nu deschidă o a doua etapă a investigației pentru motivul că definiția pieței pe care Comisia a considerat-o mai adecvată ar conduce la același rezultat în materie de reglementare precum cel care este propus în proiectul de măsură. Definițiile pieței adecvate ar fi modificat în mod necesar situația juridică a reclamantei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a respectat garanțiile procedurale prevăzute de Directiva 2002/21/CE
  - În această privință, reclamanta invocă faptul că proiectul de măsură pe care autoritatea națională de reglementare belgiană l-a supus Comisiei conținea o definiție a pieței care nu fusese supusă unei consultări publice, astfel cum impun articolul 6 și articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2002/21/CE.
  - Reclamanta susține în plus că Comisia a încălcat cerințele procedurale prin faptul că a comentat un proiect care nu fusese supus unei consultări publice.

⁽¹⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO 2002, L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

Acțiune introdusă la 2 august 2018 – WV/SEAE

(Cauza T-471/18)

(2018/C 364/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: WV (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 27 noiembrie 2017, cu referința „eeas.ba.hr.3(2017)6459331”, emisă de [confidențial] ⁽¹⁾, care cuprinde o reținere din salariu până la concurența a 72 de zile calendaristice în sarcina reclamantului;
- anularea, în măsura în care este necesar, a deciziei de respingere explicită din 2 mai 2018 („eeas.ba.hr.3/ED/ld(2018) 2309062”), ca urmare a reclamației formulate de reclamant la data de 3 ianuarie 2018;
- să hotărască că sumele care trebuie să fie restituite reclamantului ca urmare a acestei anulări vor fi majorate cu o dobândă de întârziere de 5 % pe an sau cu orice altă rată pe care Tribunalul o va stabili, calculată în ziua rambursării efective și în funcție de data diferitor rețineri operate;
- condamnarea părții la plata tuturor cheltuielilor de judecată, în conformitate cu articolul 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului Uniunii Europene.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un unic motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1e alineatul (2) și a articolelor 12, 12bis, 21, 25, 26, 55 și 60 din Statutul funcționarilor, a obligației de solicititudine și a principiului bunei administrării, precum și pe încălcarea articolelor 1 și 2 din anexa IX la Statut și a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO 2001, L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142). Ea invocă de asemenea încălcarea, în special, a articolelor 41, 47 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a dreptului la apărare, încălcarea articolului 296 TFUE, precum și abuzuri de drept și de procedură, pe lângă încălcarea vădită a principiului încrederii legitime și a egalității armelor. Reclamantul invocă în sfârșit încălcarea principiului care impune administrației să nu ia o decizie decât pe baza unor motive admise de lege, adică pertinente și neafectate de erori vădite de apreciere, de fapt sau de drept, precum și încălcarea principiilor proporționalității, contradictorialității și securității juridice, pe lângă încălcarea principiului Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 1/vol. 3, p. 76).

⁽¹⁾ Date confidențiale ocluate.

Acțiune introdusă la 10 august 2018 – XF/Comisia

(Cauza T-482/18)

(2018/C 364/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: XF (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 2 octombrie 2017 de a-i refuza beneficiul indemnizației de instalare cu ocazia mutării sale și a preluării noilor sale atribuții la sediul SEAE;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 20 din Statutul funcționarilor și a articolului 5 din anexa VII la acesta.

Acțiune introdusă la 22 august 2018 – Currency One/EUIPO – Cinkciarz.pl (CINKCIARZ)

(Cauza T-501/18)

(2018/C 364/21)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: Currency One S.A. (Poznań, Polonia) (reprezentant: P. Szmidt, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polonia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „CINKCIARZ” – marca Uniunii Europene nr. 13 678 991.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 18 iunie 2018 în cauza R 2598/2017-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente acțiunii.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO